

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 598/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Горан Николић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ доо ..., чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Нишу, на седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Нишу поднео тужбу против туженог ради исплате зараде, накнаде зараде и других примања у укупном износу од 195.510,00 динара. Основни суд у Нишу се решењем П1 1364/18 од 29.10.2018. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност па је предмет уз пропратни акт П 5550/19 од 25.10.2019. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Према одредби члана 25. став 1. тачка 4. Закона привредни суд у првом степену суди између осталог и у споровима поводом реорганизације, судске и доброволне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

-2-

Према одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члана 22. став 3. основни суд у првом степену суди између осталог и о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

У конкретном предмету води се спор између тужиоца - физичког лица, против туженог - привредног субјекта. Решењем Привредног суда у Београду Рео 31/16 од 25.11.2016. године, правоснажним дана 07.06.2017. године, отворен је поступак стечаја над туженим, потврђено усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) којим су обухваћена потраживања настала до 29.02.2016. године и стечајни поступак над овим стечајним дужником обустављен. Стечај над туженим је обустављен применом члана 166. Закона о стечају, а према одредби члана 167. став 4. Закона о стечају правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка. Зато су у конкретном случају престале све последице отварања стечајног поступка над туженим. Решењем АПР од 11.01.2017. године извршен је упис промене имена овог туженог, а решењем од 20.06.2017. године извршено је брисање забележбе покретања претходног стечајног поступка над овим правним лицем, па се исто у АПР-у води као активно привредно друштво. Тужба је поднета 07.05.2018. године, а тужилац тужбом од туженог потражује исплату зараде за период 01.05.2017. године до 30.09.2017. године. Дакле, у конкретном случају ради се о потраживању тужиоца које није обухваћено УППР и о спору против послодавца који је активно привредно друштво. Утужено потраживање не произлази из примене Плана реорганизације. Зато се не ради о спору поводом стечаја, нити о спору поводом реорганизације.

Из тих разлога нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, већ је, применом 22. став 2. и 3. истог Закона, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Основни суд у Нишу.

На основу изнетих разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић